

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná tím, že neposkytla žalobkyni výslovné rozhodnutí týkající se její žádosti o přístup ve lhůtách pro vyřizování potvrzujících žádostí stanovených v čl. 8 odst. 1 a 2 nařízení č. 1049/2001, implicitně odmítla poskytnout přístup ve smyslu čl. 8 odst. 3 uvedeného nařízení. Tvrdí, že toto implicitní rozhodnutí o odmítnutí je neodůvodněné, a mělo by proto být zrušeno, protože Komise porušila svoji povinnost uvést odůvodnění podle čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1049/2001, čl. 41 odst. 2 třetí odrážky Listiny základních práv Evropské unie a článku 296 SFEU.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. 2006, L 264, s. 13).

Žaloba podaná dne 5. února 2021 – Mendes de Almeida v. Rada

(Věc T-75/21)

(2021/C 128/50)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugalsko) (zástupci: R. Leandro Vasconcelos a M. Marques de Carvalho, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil prováděcí rozhodnutí Rady 2020/1117 ze dne 27. července 2020 o jmenování evropských žalobců Úřadu evropského veřejného žalobce v rozsahu, v němž je evropským žalobcem Úřadu evropského veřejného žalobce jako dočasný zaměstnanec zařazený do platové třídy AD 13 na neobnovitelné funkční období tří let ode dne 29. července 2020 jmenován José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra, kandidát navržený Portugalskem;

— uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení pravidel upravujících jmenování evropských žalobců a zaručujících zásadu nezávislosti Úřadu evropského veřejného žalobce. Žalobkyně tvrdí, že skutečnost, že portugalská vláda dopisem zasláným Radě Evropské unie dne 29. listopadu 2019 zpochybnila pořadí kandidátů vypracované výběrovou komisí podle čl. 14 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1939, přičemž tyto kandidáty navrhla sama vláda, s uvedením jiného jí upřednostňovaného kandidáta, a jeho schválení Radou, zpochybňuje systematiku procesu jmenování evropských žalobců, jehož cílem je zaručit nezávislost Úřadu evropského veřejného žalobce a evropských žalobců. Legitimitu evropských žalobců určují unijní orgány podílející se na procesu jmenování, především Rada Evropské unie, ale také Evropský parlament, a nikoli účast vlád jednotlivých států. Uvedený dopis portugalské vlády a jeho schválení Radou vyvolávají závažné pochybnosti o nezávislosti, potažmo věrohodnosti Úřadu evropského veřejného žalobce a evropských žalobců.

2. Druhý žalobní důvod, vycházející ze zjevného omylu ve východiscích rozhodnutí. Žalobkyně konkrétně tvrdí, že dopis ze dne 29. listopadu 2019 zasláný portugalskou vládou Radě obsahoval závažné omyly, které ostatně připouští samotná vláda. Uvedené omyly spočívaly v označení kandidáta upřednostňovaného portugalskou vládou jako „náměstka nejvyššího státního zástupce Josého Guerry“, a to na šesti místech, a v prohlášení, že uvedený státní zástupce vedl vyšetřování a vznášel obžalobu ve významném procesu ve věci trestných činů proti finančním zájmům Evropské unie. Tento státní zástupce uvedený v napadeném aktu přitom nebyl ani není náměstkem nejvyššího státního zástupce, ani se uvedeného procesu neúčastnil ve fázi vyšetřování. Je sice pravda, že podle Rady nebyly tyto dva omyly při přijímání jejího rozhodnutí nijak relevantní, nicméně je pravda také to, že na tyto omyly nikdy neodkázala ani je neopravila, přestože ostatní tvrzení, která portugalská vláda vznesla v dopise, akceptovala. Rada se otázkou omylů ve skutečnosti zabývala teprve poté, co tyto skutečnosti vyšly veřejně najevo, což ostatně vyvolalo protesty veřejnosti jak v Portugalsku, tak v Evropě.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející ze zneužití pravomoci. Žalobkyně tvrdí, že cíle, za účelem jejichž dosažení byly Radě Evropské unie svěřeny pravomoci při výběru a jmenování evropských žalobců, spočívají v zaručení nezávislosti instituce a ve jmenování nejkvalifikovanějších kandidátů z jednotlivých členských států, kteří poskytují veškeré záruky nezávislosti nezbytné k výkonu funkce evropského žalobce. Zárok portugalské vlády a postup Rady sledovaly cíl odlišný od výše uvedených, nebo přinejmenším k němu vedly. Výběrem a následným jmenováním portugalského žalobce napadeným aktem nedošlo nevyhnutelně ke jmenování nejkvalifikovanějších kandidátů z jednotlivých členských států, kteří poskytují veškeré záruky nezávislosti nezbytné k výkonu funkce evropského žalobce, a to na úkor cílů vyplývajících ze shora zmíněných nařízení a rozhodnutí a k újmě legitimacy jmenovaných veřejných žalobců a věrohodnosti samotné instituce.

Žaloba podaná dne 12. února 2021 – Darment v. Komise

(Věc T-92/21)

(2021/C 128/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Darment Oy (Helsinky, Finsko) (zástupce: C. Ginter, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované o snížení kvóty, která byla žalobkyni přidělena na rok 2021 k uvedení částečně fluorovaných uhlovodíků na trh, o němž byla žalobkyně informována prostřednictvím systému Portál F-GAS žalované ze dne 15. prosince 2020 a e-mailem ze dne 12. ledna 2021;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalovaná porušila článek 266 SFEU tím, že uložila žalobkyni pokutu, i když Tribunál zrušil rozhodnutí žalované, v němž bylo uvedeno, že žalobkyně v roce 2017 překročila její kvótu k uvedení částečně fluorovaných uhlovodíků na trh a byla jí za to uložena pokuta.